

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/456/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113232998
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7113232998.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Stolárovou v právnej veci navrhovateľky: L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom v U., U. XX, proti odporcovi: E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom v U., U. XX, t. č. D. XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Bauerovou, so sídlom v Košiciach, Lidické námestie 3, o výživné pre manželku, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom došlým súdu dňa 27.11.2013 domáhala voči odporcovi určenia výživného pre ňu ako manželku sumou vo výške 100 Eur mesačne s odôvodnením, že odporca jej neprispieva na výživu, pričom ona je nezamestnaná.

Odporca žiadal žalobu zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo zhodných tvrdení účastníkov konania súd zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 9.9.2000, z ktorého pochádzajú dve maloleté deti, pričom napriek prebiehajúcemu konaniu o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode, ich manželstvo stále trvá.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi vo výške 220 Eur od januára tohto roku s tým, že do 30.11.2013 bola zamestnaná a jej pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa. Býva so spoločnou maloletou dcérou v družstevnom byte patriacom do spoločného nájmu účastníkov konania ako manželov, za ktorý neplatí, pretože všetky platby v súvislosti s výdavkami na byt uhrádza odporca. Uviedla, že okrem maloletej dcéry má tiež výživovaciú povinnosť voči maloletému synovi, ktorý býva s odporcom. Okrem bežných výdavkov má zvýšené výdavky na nákup liekov z dôvodu artrózy a z dôvodu psychických problémov, a to mesačne vo výške 10 Eur.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že býva spolu s ich spoločným synom u svojej mamy v D.. Je zamestnaný na Arcidiecéznej charite v U., kde zarobí v čistom 470 Eur mesačne a okrem toho je

poberateľom invalidného dôchodku v súčasnosti vo výške 200 Eur mesačne. Okrem toho, že uhradza všetky výdavky za bývanie družstevného bytu, ktorý obýva navrhovateľka s ich maloletou dcérou, svojej matke na bývanie v D. prispieva sumou 100 Eur mesačne. Výdavky na byt predstavujú sumu 167 Eur mesačne a inkaso okolo 47 Eur mesačne. Zvýšené výdavky nemá.

Z pripojeného spisu 11P/121/2013 vo veci rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností súd zistil, že v súčasnosti prebieha rozvodové konanie, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo právoplatne skončené.

Z pripojeného rozsudku tunajšieho súdu č. k. 21P/24/2014-65 vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom zo dňa 3.9.2014 súd zistil, že predmetným rozsudkom súd zveril mal. P. J. do osobnej starostlivosti matky, otcovi určil vyživovaciu povinnosť na maloletú vo výške 40 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku a zveril mal. E. J. do osobnej starostlivosti otca a matke určil vyživovaciu povinnosť na maloletého vo výške 40 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Z pripojeného listinného dokladu - Rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 19.12.2013 súd zistil, že odporcovi bol zvýšený invalidný dôchodok o 4,50 Eur mesačne, na základe čoho od januára 2014 mu budú poukazovať mesačne dôchodok vo výške 200,20 Eur.

Z listinných dokladov, tak ako boli predložené v origináloch k nahliadnutiu navrhovateľkou na pojednávaní dňa 05.09.2014 súd zistil, že navrhovateľke pôvodný zamestnávateľ Bohuška s.r.o. oznámil skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe k 30.11.2013 a že od 01.12.2013 navrhovateľka bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie s tým, že rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice z 09.01.2014 jej bola zvýšená preddavkovo poskytnutá dávka v hmotnej núdzi a príspevky na sumu 57,71 Eur mesačne a ďalej z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 18.02.2014 vyplýva zvýšenie preddavku na pomoc v hmotnej núdzi na sumu 223,60 Eur mesačne od 01.01.2014. Z takto navrhovateľkou predložených dôkazov ďalej súd zistil, že navrhovateľka poberá dávku v hmotnej núdzi a príspevky k dávkam, ktorý bol rozhodnutím z 22.07.2014 preddavok znížený na sumu 197,30 Eur mesačne od 01.07.2014 a ďalej že navrhovateľka nemá nárok na dávku v nezamestnanosti, tak ako to vyplýva z rozhodnutia Sociálnej poisťovne.

Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 05.09.2014 vo svojej doplňujúcej účastníckej výpovedi uviedla, že napriek tomu, že jej posledný pracovný pomer u zamestnávateľa Bohuška s.r.o. bol ukončený v skúšobnej dobe zo strany zamestnávateľa, súčasne je pravdou, že jej tento pracovný pomer nevyhovoval jednak kvôli nízkemu príjmu okolo 230 Eur v čistom a jednak kvôli tomu, že pokiaľ pôvodne jej zamestnávateľ prisľúbil, že bude robiť len do šiestnatej hodiny, neskôr ju nútil, aby pracovala na krátky a dlhý týždeň, čo pre ňu vzhľadom na to, že sa stará o maloletú dcéru, bolo nevyhovujúcim. Súčasne potvrdila, že naďalej je evidovaná na úrade práce bez nároku na dávku v nezamestnanosti a že jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi, a že ako nezamestnaná si aktívne hľadá zamestnanie, avšak bezúspešne. Súčasne uviedla, že si uvedomuje, že pokiaľ odporca uhradza všetky výdavky spojené s bývaním v byte, v ktorom ona býva spolu s maloletou dcérou, v tejto čiastke je zahrnuté aj výživné na jej osobu. Podotkla, že hlavným dôvodom, prečo podala predmetný návrh je to, že pokiaľ chce poberať dávku v hmotnej núdzi, musela podať predmetný návrh.

Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Z prevedeného dokazovania má súd preukázané, že návrh navrhovateľky na určenie manželského výživného nie je dôvodný. Je nepochybné, že účastníci konania sú manželmi a že ich manželstvo naďalej právne trvá. Tiež v konaní nebolo pochybným, že účastníci konania nevedú spoločnú domácnosť a nebývajú v jednom byte, pričom obaja majú vyživovacie povinnosti voči svojim maloletým deťom.

Pri posudzovaní predmetného nároku súd musel vychádzať z citovanej zákonnej úpravy, na základe čoho možno konštatovať, že manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť bez ohľadu na to, či spolu žijú alebo nežijú a ich hmotná a kultúrna úroveň má byť v zásade rovnaká. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určuje rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. V neposlednom rade určujúcim hľadiskom pre posúdenie dôvodnosti takéhoto nároku je tiež posúdenie, či určenie výživného by nebolo v rozpore s dobrými mravmi.

V konaní nebolo sporným, že odporca si napriek tomu, že manželia spolu nežijú, spolu nebývajú a nevedú spoločnú domácnosť, plní vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke v podobe všetkých úhrad spojených s nájmom a užívaním družstevného bytu, v ktorom býva výlučne navrhovateľka s maloletou dcérou, ktorý rozsah vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke aj vzhľadom na zárobné a majetkové pomery, možnosti a schopnosti odporcu súd považuje za odôvodnený a dostatočný. Určenie vyživovacej povinnosti nad rámec takto plnenej vyživovacej povinnosti by preto podľa názoru súdu bolo v rozpore s dobrými mravmi, keď nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že navrhovateľka má tiež podiel na terajšom jej stave nezamestnanosti a z toho vyplývajúcom jedinom príjme v podobe dávky v hmotnej núdzi, keď ani nemala v záujme si udržať predchádzajúce zamestnanie vzhľadom na nízku výšku dosahovaného príjmu a do budúcnosti nevyhovujúcu pracovnú dobu. V neposlednom rade súd poukazuje na tvrdenie samotnej navrhovateľky, že pokiaľ mieni poberať dávky v hmotnej núdzi, musela si podať predmetnú žalobu.

Z uvedených dôvodov súd predmetnú žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 150 O.s.p., na základe ktorého súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal s poukazom na to, že navrhovateľka ako neúspešná účastníčka v tomto konaní nemá právo na náhradu trov konania; úspešnému odporcovi, ktorému by z tohto dôvodu vzniklo právo na náhradu trov konania, súd prípadné trovy konania nepriznal z dôvodu aplikácie ust. § 150 O.s.p., keďže by išlo o stanovenie povinnosti platiť trovy jedného manžela voči druhému manželovi za trvania BSM a tiež s poukazom na sociálne pomery navrhovateľky a v neposlednom rade na súhlas protistrany s aplikáciou ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I do

15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (205 ods. 2 O.s.p.).